

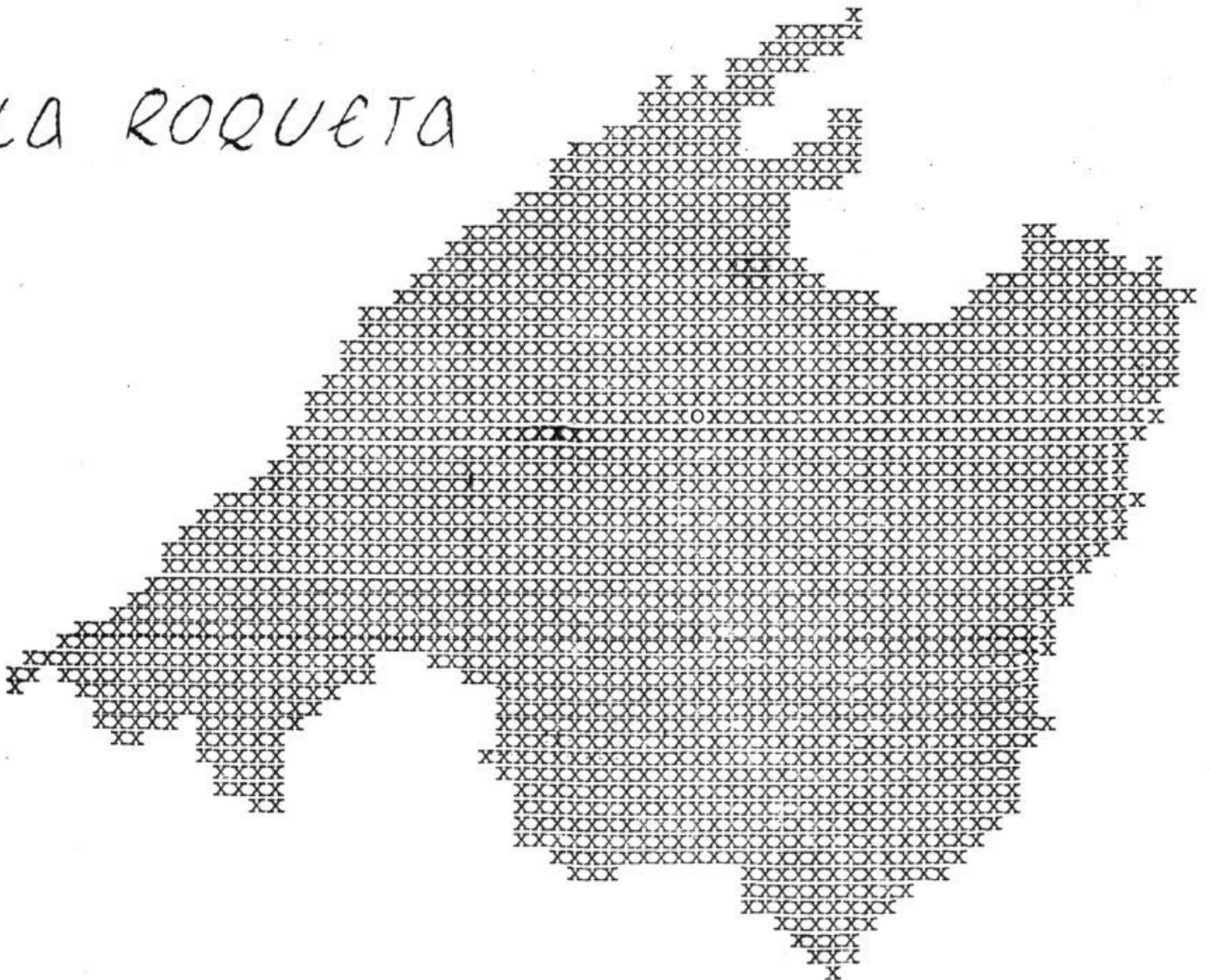
P U - P U T

REVISTA INDEPENDENT

SORTIRA A ROTLO, PER IOS PRESENTS, CADA MES

Cada número net i esporgat: 20 pessetes.	NÚMERO - PROSPECTE LLUBÍ, DESEMBRE DE 1.979	Aquest prospecte tall tirat, i arreu: 15 pessetes.
---	--	---

LA ROQUETA

Revisión religiosa por el Rvdo. P. Pereantoni Miranius

Vidimus et approbamus ad normam Statutorum Universitatis
Romae, ex Pontificia Universitate Gregoriana
die 21 mensis maii anni 1.979

NIHIL OBSTAT:

El censor, Biel de Formentor, Ignorantíssim Sup.
Binifalet, 21 de novembre de 1.979

IMPRIMI POTESST:

Bernat Fill de Rei, Secretari Ecco.
Sa Rota, 21 de novembre de 1.979

IMPRIMATUR:

† Romeu, Arquebisbe de Biniamet
Llubí, 29 de novembre de 1.979

IMPRES A CIUTAT

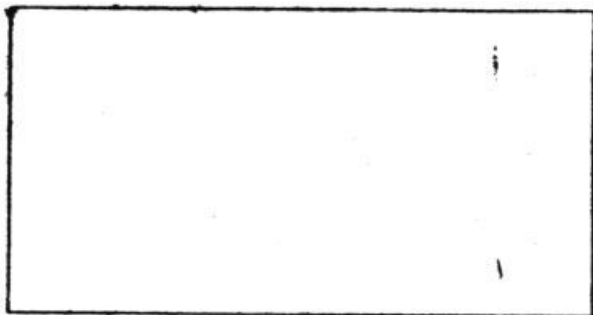
P

V-PVT

ANY I

Nº 0 - Desembre - 1.979

Redacció i Administració:
Ca'n Biel de sa Rota

CONTINGUT:

- Escomesa
- Crònica
- Temps d'enrera
- Puputades
- Vuits i nous
- Anuncis i crides

ENCOMEÇA

Mallorquins d'es pla i de la muntanya, pagesos i ciutadans, joves i vells, pobres i rics, lletruts o ignorants que això llegireu o sentireu llegir; a tots plegats i a cadascun, !bon dia i bon'hora!

Vet-mos t'aquí entre vultros, més contents que un Pasco, sans com un gra d'all, i més alegres que unes xeremies; dispostos a donar-mos a rebre, si no tenim soscaire o res de nou, per ara un pic cada mes.

No res... Amb dues paraules, es cas està explicat.

Ara, aquests dies, just damunt festes de Nadal, mos ha picat sa beia de fer sortir a llum un periòdic, escrit en mallorquí llampant d'es que ara es parla; un periòdic faceto, xalest i delitós, net de pecat i de malura; fet per a tothom o popular, en es sentit de que, sense fer gitera a n'es mallorquins lletraferits, ni haver-los de caure de ses mans, per groserando o mal garbat, el puguin així mateix assaborir i entendre, tant es ciutadans de

Palma, Alcúdia o Felanitx, com aquesta gent pagesa de bona rel de per devers Sa Pobla o Llubí.

Un periòdic així, com el mos hem forjat; que no ve en el món perquè li facin cap fill canonge, ni tampoc per donar greix a n'el dimoni; que no l'ha de surrar sa paternitat ni tan sols es didatge de cap partit polític; que, condret o manxol, dalt l'arbre o arranca-sega, ha de néixer i viure i morir prest o tard a dins Mallorca: escrit en mallorquí per mallorquins que, quan no sia altra cosa, estimen de bon cor sa seua terra; franc de tot compromís i servitut; lliure com l'aire del cel, i sense més consigna que sa de servir es llum dret i mallorquinejar fins en es moll d'ets ossos... Un periòdic així, no digueu que no fos bo de presentar. Hi ha un nom just fet aposta: LA ROQUETA.

¿Quin mallorquí hi haurà que no sàpiga i entengui lo que vol dir aquest mot, sense més solfes?

A tots es qui hem passat la mar qualque vegada, i mos som

enyorats a terra externa; a tots quants hem sentit parlar de llocs del món, a on s'hi acuben de calor, o gent i bestiar s'hi moren de fam i fredolades; sempre que mos ha fet pell de gallina es rebre noves de mortedats i desgracies que hi ha hagudes a tal part o tal altra, per revolucions o guerres; totd'una mos es vengut a sa boca aquell esplai tan natural: —!Benhaja sa roqueta!

Quan un mallorquí per anomenar sa seua terra diu Mallorca, no ve a dir més que un nom, igual que un provençal dirà Provença o un andalús Andalusia.

Ara en dia que un mallorquí = diu sa roqueta, aquesta paraula tal com sona, sense cap altre afegitó, pareix talment que deixa anar s'aroma d'aquella amor coral, que tothom, en aquest racó de món, si no és fill bord o mal entranyat, sent per sa hermosa terra a on va néixer.

Mallorca és un nom: sa roqueta és qualque cosa més: és un nom familiarment amorós: és una moixonía.

Per això el mos hem fet nostre a n'aquest nom; per això l'hem estampat a sa primera plana, a modo d'escut i de bandera. Hem de regonèixer, i no mos n'amagam, que aquest nom mos obliga

a no menar es molí tan alt, a llaurar dret, a no fer feina d'embarc, i a procurar no perdre carregament i barca.

Sa verera que hem presa, avui per'vui, és que aquest Pu-Put que anam a publicar, sia ben arribat per onsevulla vaja. Ell, per això, fa comptes de posar-hi de part seua tot quant pugui i un poc més; malavejant sobre tot a no acabar mai s'humor i sa bona cara.

Amatent i trempat el volem, per gust i geni: cellut i mala morós no li escauria tanmateix, ... a no esser que per desgràcia arribàssim a n'es punt, un dia en l'any, de no haver d'anar de berbes.

Dues coses hi ha, (deixant-ne d'altres a un costat,) que no són fetes per a noltros, ni mos han pogut passar mai per sa garrova: una, sa d'entobiar beneits, o també de vegades bergants assolellats, posant-los xops d'aigua de roses o dant-los bavarades d'encens, amb qualsevol excusa; s'altra, encara pitjor, és sa oiosa mania de aquells qui, perquè tenen sa fel sofregida o per qualsevol altre motiu, pretenen fer-se rotlo de sa coua i adreçar es pern del món, pren-

guent escarada de matadero, vol dir, exercitant s'ofici d'escorxadors del pròxim.

PU-PUT no pren candela a cap d'aquestes dues confraries. Tan poc afectat de fer platets, com enemic d'es cans de bou i ses tarantes, creu que hi ha molt bones coses a fer, per damunt tot això; maldament i tot faci es propòsit, p'es dia que hi im port, de no reparar en tu ni vo cemerçè, i tenir sa honrada franquesa, quan sia hora, de dir la pura veritat, com dos i dos són quatre.

Gosariem messions que , a l'hora d'ara, a molts de vol tros es menjar no vos cou, fins a sebre de bona tinta quins són es pares i padrins, parents i coneguts de PU-PUT; de quants de punts se calcen, quin pebre los cou i quin pa los assacia.

Si no poreu pus, si estau en s'esclator, vos hi darem sa mica de consol, just sols que bas ti.

D'un pronte, vos feim a sebre que es BIF farà sa revivalla amb ses seues cròniques.

!Oh! i darrera aquest, que és, diguem-ho així, Bisbe i Capítol, ve llavors lo millor : sa tanyada novella, plena de sa ba i d'esponera: s'esbart de l'esperança.

¿No heu sentit desiara, qualche quet-quere-quec de gallet tendre , piulades de passerell o qualche = passada de rossinyol que feien bon sentir?... !Idò, i són ells! són aquests aucellons de primera volada, que ja n'hi ha que han fuit d'es niu, que ja mengen tot sols , i que es plomatxo los és tornat ca si tot ploma.

Sa novellada és nostra: no vos càpiga dubte. I sinó, ja reparareu com espera només sentir toc-toc , per obrir de bat en bat finestres= i portellons, i volar amunt, llevent i agosarada.

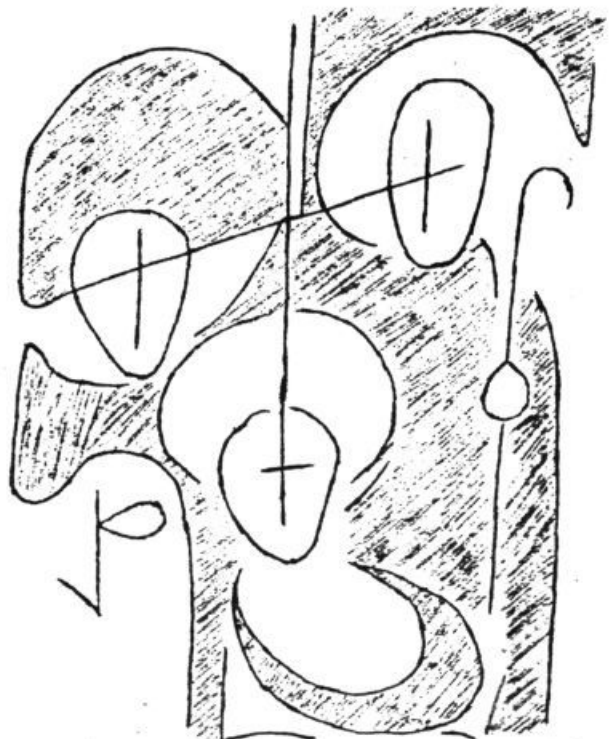
Amb això, lectors, quedam entesos. Si Déu vol i som vius, es dia de cap d'any mos tornarem veure.

Com si ja fóssim amics vells , tot va dit entre noltros.

En quesvulla siam bons...

Vos desitja salut i bones festes,

EL PU-PUT

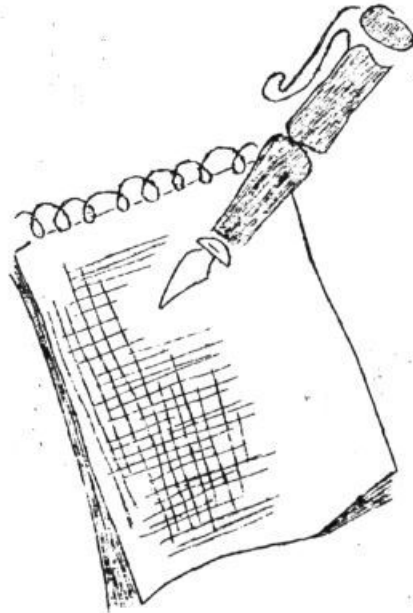

RUMORS

DE

TRUVERNA

—S'altre dia vaig anar a ca ses monges i vaig romandre estorat de veure lo bé que cuiden es nostros infants.

—Són unes santes dones, ses tetes des nostros nins mentre qualcuna de ses nostres esposes i mares xafardegen devers sa botiga o en es portal de ca nostra.

—I llavors se queixen perquè ses monges cobren 500 pessetes cada mes per a guardar es nostros al.lots 5 hores cada dia.

—A sa meva dona li ha dit que les ne doni 1.000 cada mes, perquè ella guanya a 150 pessetes s'hora de treball, i a ses monges = les surt a un duro s'hora. I això fa pena...

—Tens raó; jo també diré a sa meva dona que les doni més doblers, se los guanyen.

—Sa setmana passada, sa Germandat de Donadors de Sang de sa Seguretat Social de Son Dureta tornà an es Centre Parroquial, ¿ què no hi anares?

—Jo no perquè no puc donar sang, però sé que n'hi anaren 72 i molts d'ells de nous, cosa que diu molt a favor de Llubí perquè, a més d'ésser un des més regulars de Mallorca, és un des pobles que més se n'hi afeigeixen.

—Però m'han dit que molts s'han queixat perquè quasi no les han donat sopar.

—Mentida, les donaren dos paquets de galetes i un "laccao". Lo que passa és que n'hi ha que van allà per a sopar i això ja és egoisme.

—Sempre n'hi ha que troben ossos an es fetge.

...ooOoo...

—La setmana passada, també, hi hagué molts de robatorums.

—Sí, pobre Joan de Sa Farinera, li piscaren 30 mil duros.

—Ja saben qui és?

—No me n'he enterat, però sia qui sia mareix una bona garro tuda i que li fassin un escarment a's mig de sa plaça...

—Què no faràs llarg?

—Si los t'haguessin presos a tu, an aquests 30 mil duros, segur que pensaries igual. Avui hi ha massa galafres per mig i és necessari fer-los anar per sa retxa a força de bastó.

B I F

¿ÉS FEIXISTA LA SENJORITA MARGARITA?

temps

d'enrera

Ara a Llubí es llubinés preparen sa seua festa y, com son gent de dotbés, es dirvós no es per demés que será cosa faresta. Tres músicas hey heurá: una devés Son Parot, a "Casa Rotja" qu'es pla, y sa tarcera estará allá ahont voldrán avalot. Sis globos amollarán es diumenje dematí y a cada un hey penjarán formatje des que allá fan y dues cuartas de vi. Te contretats sis toreros s'alcalde, qu'es un xerrim, y se ballarán boleros presidits per curanderos y Mestre Lluch de Son Prim. Ha aparaulat de moment denou jochs de xeremies per dos centims d'aigordent y llevó es manteniment de naps, cols y xerovies.

Com alló son altres terres y a Llubí no tenen Born y beuen aigo a dins jerres, tocarán en cinch guiterras "Avuy vench, demá men torn." Lo milló será a nes cos, tots podrán veure de balde, un cuadro lo més hermós, amb un garrot; tot gojós goñá sa joya s'alcalde.

Axó ja es parlá de bades; festa com sa de Llubí no se veu dues vegades. Cada any son faves contades y costa poch s'anarhí.

Pu-Put, 29 Agost de 1.908 -Nº 39

A Llubí, es pòble de ses táperes, han organizada una música.

S'esperència, acorde amb s'història, ha demostrat que allá ahont hey ha música nó hi manca rendu.

Desitjariam que es llubinés fossin una escepció de sa regla general.

Felicitam à n'ets iniciadós de etc., etc., que procurant vénce mil dificultats, etc., etc., han conseguit, etc., etc., amb armonía de ses necessidats que sa civilisació impòsa, etc., etc.

L'IGNORANCIA 10 Gener de 1.880 -Nº 30

EL QUI NO COMPRA PU-PUT ÉS UN ESTRET

EL CANT A UNA ROSA

Rosa meva, rosa meva,
nascuda d'un formós roser.
Jo per tu, som la dida,
com ta mare al cel sia, hagués volgut fer.

El sol-post la campana toca,
en el vell campanar.
La rosa se dormia,
quan el sol, ho havia fet ja.

En sentir tocar l'aua,
la rosa, sentia respirar.
Quan el pardal i la cadenera,
començaven a cantar.

Dins el jardí, aquesta, canta,
com un novii enamorat.
Abans de veure la novia,
abans de veure's casat.

Cada matí, la rosa guaita,
pel capoll del roser.
Vermella com una magrana,
que és del nou magraner.

El roser, plora, plora,
la rosa se dormí.
Un dia de ventada,
ella se morí.

Les germanes d'ella,
ploren, la seva mort.
Però, en terra veure-la seca,
les dóna aconhort.

Rosa meva, rosa meva,
nascuda d'un formós roser.
Jo per tu, som la dida,
com ta mare al cel sia, hagués volgut fer.

GUILLEM FELIU i RAMIS

¿LI AGRADEN SES TÀPERES AL SENYOR BATLE?

PUPUTADES - PUPUTADES - PUPUTADES - PUPUTADES

Abans de passar més envant, (no fos cosa que mos diguessin que no tenim cultura), vos volem dirigir, amics lectors, quatre paraules i ben dites.

I perquè no hi hagi perill de que vos passin per malla, fa rem lo que fan en es grans anuncis del dia: vos cridarem a so de bombo:

ALTO! OJO!! LEEDY!!

Sa redacció de PU-PUT desitja a tots es seus lectors unes bones festes de Nadal, per molts d'anys, en companyia d'ets amics, parents, coneguts i benefactors.

Que les tenguen amb salut i alegria; que no los faci mal sa porcella, ni s'endirot, ni es torró, ni ses neules, etc.

Lo que enguany no perilla = que faci ventrei a ningú es sa segona festa de Nadal. Tot això ho podem agrair a s'Ajuntament.

+ +

-¿Què hi ha de nou, deis? -
!Psé!... poca cosa.

Si anàssem a veure que hi ha de vell, ja tendriem per tallar de sa peça: només en retreure = sa netedat d'es carrers i entra des d'es poble; es carrers enlluernadors, es clots, ses fadrines embarassades, ses llamentacions de la pagesia amb aquest malviatge de temps que no vol ploure, sa carestia d'es queviures, i altres herbes: vos dic que n'hi ha per fer es cuc de s'orella malalt a n'es sords i tot.

Però d'això i d'altres ve-

llures ja'n parlarem amb més es pai.

Anem a lo novell.

+ +

Ja som a's mig d'es ball, = vol dir, que ja començam a suar

No, i som de parer que mos espera un hivern que no hi haurà res que dir, sobretot per part de s'Ajuntament, d'es mestres d'escola i de la Santíssima Trinitat.

Ja'n parlarem d'es pares d'ets al.lots, i de ses festes de carrer, i de sa fira d'es Califòrnia, es vespres, ara que ja hi fa bon estar tocant a sa bergantella.

!Bé mos anirà! sobretot si es projectes de s'Ajuntament = van en popa. Diuen que sí, que hi aniran; però jo, la veritat, m'estimaria més que fessin ai-go.

+ +

¿Aigo has dit?

¿I aquell pou que deien si mos trauria d'apuros, sabeu si s'és posat a funcionar, o si roman aturat?

Bono, direu que ara ja no l'hem mester, amb so depòsit que tenen en projecte es de dalt.

No, i diuen que d'aigo n'hi ha ferm: sinó que per treure-la, just hi falta pujar-la.

!Vaja uns apuros! per això estan?

+ +

... S'AJUNTAMENT S'IMPOSA

- !Una bona idea!
 —Digués, tros de quòniam.
 —Que es mestres posin un amunci
 ci a n'es PU-PUT que digui:

ENSENYANÇA

Aprobado \ SEGURO
 Preguntar por Miguel
 Tel. ~~00 00 00~~

ENSENYANÇA

NO COBRO si no aprueba
 Preguntar por Rosa
 Tel. ~~00 00 00~~

—!El dimoni ets! ¿Perquè no ho digueres abans de s'estiu?

!Ara sí que estam bons!
 Mos han dit que Na Conxa, sa carrapuchheiriña, ha deixat sa segona etapa d'E.G.B.. No es que noltros hi tenguem res que

guanyar, però sí creim que ets al.lots tenen molt que perdre.

Hem perdut amb el canvi.

!Tot ho teniem i això mos man cava!

Ja'n tornarem parlar.

Parlen de si mes faran un local per a's joves, que mos fa tanta de falta, aquest any vinent.

N'estam contents, més que si se gastassin es nostros piryons en pintura, com se feia.

Ell que ho véssim, va dir es cego.

¿I sa biblioteca pública? Ja sabeu de que parl, voltros que teniu bona memòria.

Prometeren, mos donaren un discurs saborós, mos feren entrar en gana, i de llavors ençà, ... espera qui espera.

!Vaja, vaja, a fer via; que sinó, s'ase ja s'haurà mort de rialles, i com a bons mallorquins mos hauran de florir ses orelles amb sa cançoneta de tor-tugues, crancs, i caragols, i pasta d'ensaïmades.

Diu que es Dia dels Morts hi va anar tanta i tanta de gent a n'es cementeri.

Llàstima que estigui tot embemat d'asfalt; que su-allà hi quedaria una plaça per a sembrar hi un jardí amb plantes de sa nostra Terra que no et dic res.

Ni amb aquesta, n'hem arribat a fer una d'encertada. Ets ossos d'aquells bons llubiners, allà a

on són, encara tremolaran de s'es carrufament i de tristor. Es cementeri, es dia que allà s'hi faci un bon jardí, farà un estirament, i exclamarà: "Ja era hora; deixau-me fer un alé llare, que m'acubava, amb aquest maleit asfalt."

+ +

P'es correu interior de dins Elubí mos ha arribat aquesta carta tapada:

Sr. Director de PU-PUT:

PU-PUTÍSSIM SENYOR:

Idò jo, s'altra diassa, de pagés, en bon diumenge per més senyes, feia una volteta per devora es cementeri; i vaig veure que hi havien fet molt de moviment per allà, cosa que me va alegrar molt i com que jo ja som vei procur mirar cap es futur; vaig veure i reparar que hi havien posat tres discos.

En resumides cuentas; voldria, si no hi ha feines més presises, que vosté fes arribar a s'Ajuntament sa meva suggerència: Ja que han feta aquesta feinada per deixar-ho tot tan curiós, crec que convé ferla ben acabada; per això vos envii aquest lletrero, si és que pot servir de boceto.

PROHIBIDO
HACER
CACCA

Fassin favor d'escriure quatre mots sobre l'asunto; i ja sap que som es seu sirvent lector, i que vos quedarè, puputíssim senyor,

sumament agrait.

EN JUAN DE NA MARIA.

+ +

+ +

Si això va així, hauran de comprar un rellotge a cada regidor; s'emprenen d'una manera, i ses coses han arribat a tal punt, que ja no és aguantador.

S'altra dia, sense més ni pus, se va endarrerir un pleno, ei! tot un pleno, nada menos que vint minuts.

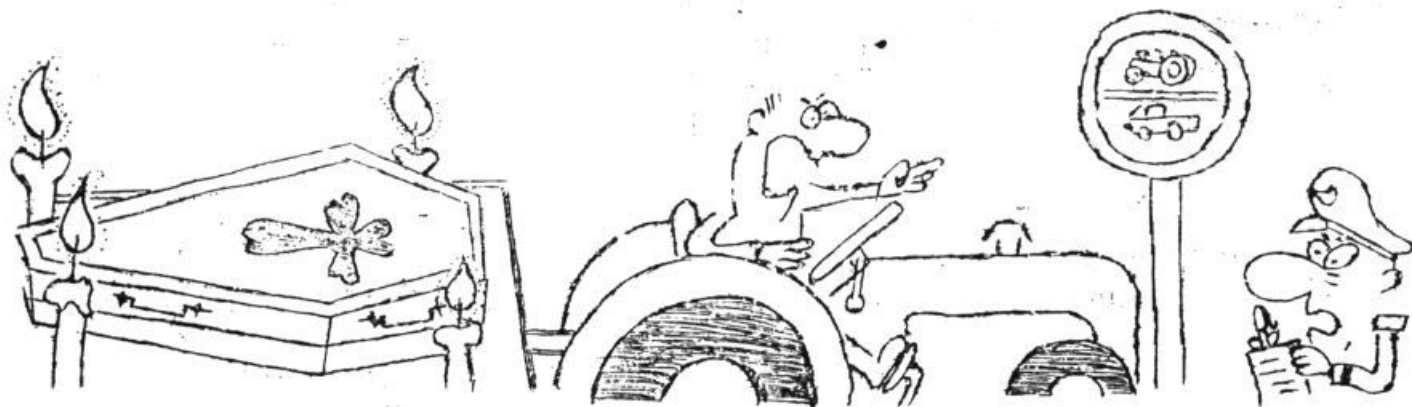
!Cap com aquesta! Si cada vegada que es regidors arribassin-tant no poguessin entrar, ja no en tendríem més de plenos.

+ +

ELS PERILLS DE MORIR-SE A LLUBÍ...

+
+ +

Un amic nostre, tan estudiós com modest, se queixava, s'altre dia, de no haver obtingut = s'empleo d'auxiliar de s'Ajuntament.

—Idò, haguessis fetes oposicions...

—No les hauria guanyades!

—!Maldament! Aquí hi ha sa costum de nombrar es qui ho fa pitjor...

—!Som tan desgraciat, que m'haurien posat en primer lloc!

+
+ +

Recollim unes paraules d'un regidor d'es nostre Ajuntament:

—Per una vegada respectem sa voluntat d'es poble.

Aquestes paraules són històriques. ¿Fins quan es poble tin drà raó de dir que per ell se fé sa llei de s'embut.

+
+ +

Es dia de cap d'any, que ja s'acosta, sortirà a llum es número 1 de PU-PUT.

Per aquest mateix dia, se

preparen coses extraordinàries.

Es sol abans de les set i mitja haurà botat d'es llit.

Casi ningú farà feina.

Moltes botigues romandran tancades.

A l'església hi haurà sermó, altar fumant i missa de tres, i or gades.

De molts d'endiots, ja no s'en cantarà gall ni gallina.

Serà de veure, vos dic, es dia de cap d'any i vinents, sa piuladissa que pitjor que un eixam de gorriçons, armaran per places i carrers ets al.lots etxerevits, i qualche grandolàs, per baratar = PU-PUTS amb quatre duros de cinc pessetes.

+
+ +

Se levanta la sesión.

+
+ +

EN BIEL FRONTERA:
¡ES
COMUNISTA!

Vuits i Nous

GRA D'ORDI

Omplir aquests pics de lletres que llegides tant de dalt a baix com de través, diguin: sa 1ª retxa, una lletra; sa 2^a lo que han mester per filar; sa 3^a un animal de ploma; sa 4^a lo que abunda devers es Juriol, i sa 5ª una altra lletra.

M.M.

...ooOoo...

SEMBLANCES

- 1^a. ¿En qué s'assembla un llibre a un fuster?
- 2^a. ¿I una dona a un lleó?
- 3^a. ¿I un General a un infant de dos mesos?
- 4^a. ¿I es capellans a n'es nins?

PICULIN.

...ooOoo...

ENDEVINALLA

Damunt un puig reunits, / belen cabres i cabrits;
i en haver-hi a baix un mort, / llavors sí que belen fort.

X.

...ooOoo...

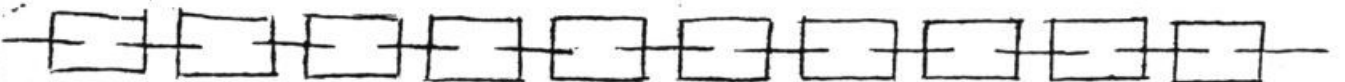
PREGUNTA

¿Qui se faria més mal, es qui caigués de damunt un campanar o es qui caigués de damunt una cadira?

BORINO ROS

PTOL. SA

(Ses solucions es més qui ve, si som vivus. Però d'aquí a llavors, a tots es qui les endevinaran, Pu-Put, "que no perdona gasto ni sacrifici", los donarà es títol d'IGNORANT DE MERIT y tractament de VOCE BENEITURA. Ara cavil.lau, sí trobau que ho paga.)

PU-PUT' és més barat que el paper higiènic.

AVIS

EN EL PRÒXIM
NÚMERO...

-RONDALIES:

N'ARNAVET DE SA U.D.C.

-EXCLUSIVES:

FOTOGRAFIA DE NA CONXA...

-GLOSES:

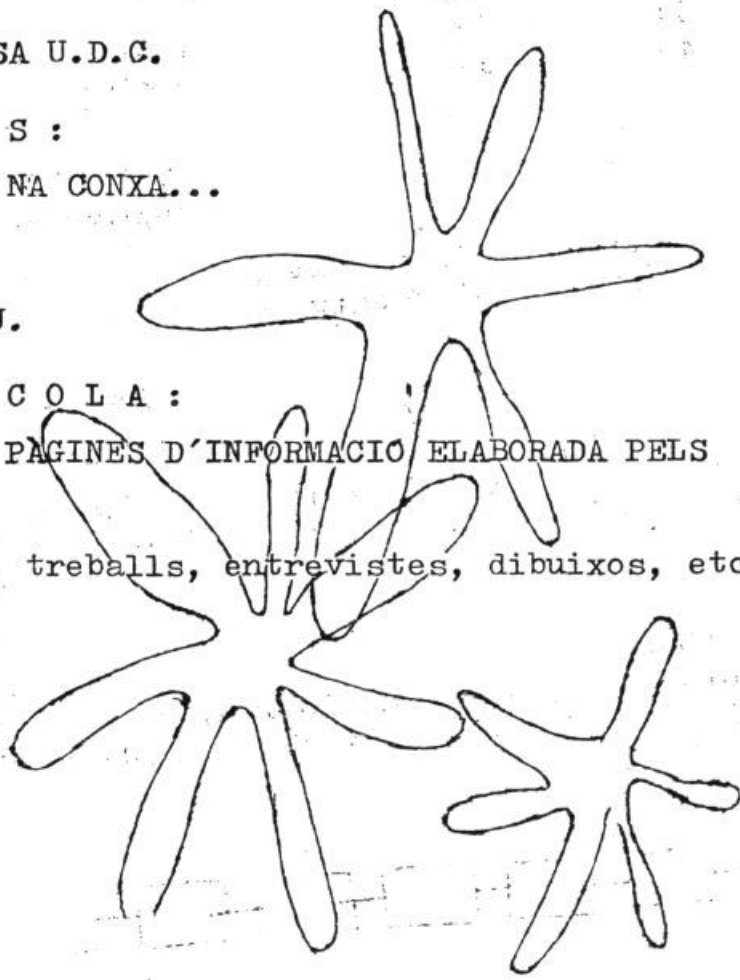
D'ES CA DE BOU.

-PU - PUT - ESCOLA:

MÉS DE QUATRE PÀGINES D'INFORMACIÓ ELABORADA PELS

AL.LOTS:

Comentaris, treballs, entrevistes, dibuixos, etc.

ANUNCIS,
CRIDES I
RECLAMS.

PU-PUT

REVISTA INDEPENDENT

POTXÓS, DE BON PAST, I QUE NO DEU RES A NINGÜ

(EN TERRA CAIGUI I MAL NO FACI)

ADMINISTRACIÓ I REDACCIÓ: A Ca'n Biel de sa Rota, a on podeu enviar sa correspondència i quesvulla més s'oferesqui.

REDACTORS: Pocs i ben avenguts.

COLABORADORS: Tots es mallorquiñs que han sobreviscut a s'any de sa neu, que no patesquin de dolor romàntic a sa ploma ni tenguin ulls de poll en es cervell.

Lo que és d'originals, mos ne podeu enviar tants com voldreu, i encara gràcies. Però, una vegada rebuts, ja los heu acabats de veure. S'insertaran, si agraden; i sinó, no: i foris!

COMUNICATS: igual que si fossin pagarés; vol dir, amb bones firmes.

ANUNCIS I RECLAMS: a preu de plaça: no mos desavindrem. I fins i tot, vos hi darem una maneta, perquè surtin més llampants, i facin acudir més aucells a sa beguda. Avui en dia, ja es sap: més ven qui més anuncia.

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ: Per a tot l'any, 200 pessetes. D'això s'en diu baratura: es paper tot sol, casi les val.- Cada número a llou-re, 4 drets de cinc pessetes, perquè sou voltros.

REVENEDORS: N'hem de menester un esbart, que tenguin bona veu, cama de foc i poca peresa. Qui primer hi és, primer engrana.

!Au al.lots! a Ca'n Biel de sa Rota parteixen es torró.

NOTA. Per a aquells estornells sense plomes, qui cerquen na Maria per sa cuina, o van de tres qui n'agafa quatre, o són afectats de dar-se llustre i viure esquena dreta, PU-PUT no és venal a cap preu: i vaja dit, per ara i per a sempre.

ALTRA I NO PUS. Aquest Prospecte se vendrà a mitat de preu, perquè equival a mitx número de PU-PUT. Es números vinents tindran = uns fulls més, o sia, deu planes.

➔ ADVERTÈNCIES

PRIMERA. Aquesta revista no se ven a ningú absolutament, i valgui per avís. Lo més que fa, amb obsequi d'es públic ignorant, és baratar es números amb quatre duros de cinc pessetes.

SEGONA. Si hi ha qualque ignorant que vulgui comunicar-mos es seus errors, en assumptes d'interés comú o fi, pot enviar, baix de plec clos, sos treballs al President i l'u-Put Major. (Té tractament d'Ignorantíssim Senyor.) En so ben entés que dits treballs sien Catòlics, no resin de política, ni tractin assumptes personals.

TERCERA. Sa collecció de números que surtin, formarà una plagueta o ta' vegada tom; i qui vulgui obtenir-lo després, li costarà d'es pebre; per això convé guardar els exemplars.

PRIMERA EDICIÓ D'AQUEST PROSPECTE: PART DE 100 EXEMPLARS.

!OH... I GUARDAM ES MOTLO!

